

Charita Ostrava, Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vřtkovice, tel.: 596 621 094, bankovní ůčet: 196352520277/0100

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Říjen – Prosinec 2007

④

AKTUÁLNĚ

Slovo ředitele Charity Ostrava

Vážení a milí přátelé, snad každý z nás si občas povzdechne, že náš vyměřený čas nemilosrdně spěchá, chvátá, uhání, a my, lidé, s hrůzou a bezmocností vnímáme naši neschopnost s daným faktem cokoli udělat. Paradoxně si ale většinou neuděláme prostor na to, abychom si uvědomili, že čas je veličina, jejíž hodnota je závislá ne na její velikosti, ale čistě na jejím naplnění a především na kvalitě jejího využití. Když se podívám na naplnění času, který byl naší organizací vymezen v letošním roce, musím se ptát, zda byl naplněn a využit ve prospěch lidí, kvůli kterým tady jsme, a také ve prospěch poslání, o které naše organizace dlouhodobě usiluje. Rekapitulujeme-li to podstatné, co se v Charitě Ostrava podařilo v roce 2007 zrealizovat, musíme hovořit o výstavbě a zprovoznění Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Vřtkovicích, o zprovoznění komunitního centra pro seniory – střediska Gabriel v Ostravě-Zábřehu a v neposlední řadě o významném a velice náročném zajišťování registrace a zavádění standardů sociálních služeb ve všech šestnácti charitních střediscích naší organizace. Pokud se zamyslíme nad prací naší charity v letošním roce, musím hovořit i o stovkách lidí a institucí, díky kterým můžeme charitativní služby poskytovat. Při té příležitosti musím vyzdvihnout velkou

zásluhu našeho Statutárního města Ostravy a jeho představitelů, kteří se zasloužili o to, že v Ostravě funguje Hospic sv. Lukáše, který poskytuje hospicové služby lidem prožívajícím závěr života.

Při pohledu do příštího roku si uvědomuji, že nás čeká hodně práce, která je ale určitě smysluplná, a tedy i radostná. Sir Edward Burnett, anglický antropolog z 2. pol. 19. století, řekl, že když člověk sahá po hvězdách, patrně nedosáhne na všechny, ale jisté je, že v žádném případě neodejde s prázdnou. Doufám a věřím, že ačkoli nemusíme sahat při realizaci našich aktivit přímo po hvězdách, přesto platí, že lidé, kteří se na nás obrazejí s žádostí o pomoc, ani my, kteří jim pomoc poskytujeme, neodcházíme s prázdnou. Zároveň věřím, že se i v následujícím období

budeme moci při zajišťování charitativních aktivit opírat o Boží pomoc a o podporu lidí a institucí, které nám pomáhají při zabezpečování charitativních služeb.

Na závěr roku mi, milí čtenáři našeho čtvrtletníku, dovolu, abych poděkoval všem lidem, kteří nám pomáhají poskytovat pomoc, za jejich přízeň a podporu, které si velmi vážíme. Zároveň přeji všem čtenářům těchto řádků radostné prožití adventní doby, krásné a milostiplné vánoční svátky a vše dobré do nového roku.

Martin Pražák, ředitel Charity Ostrava

Naše sociální služby jsou registrovány podle nového zákona

Od 25. října 2007 jsou všechny sociální služby, které Charita Ostrava nabízí svým uživatelům, registrovány podle nového zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Rozhodl o tom Krajský úřad Moravskoslezského kraje na základě žádosti o registraci celkem 19 sociálních služeb pro různé cílové skupiny uživatelů.

Kladné rozhodnutí Úřadu završilo náročnou přípravu všech náležitostí a dokumentů, které podání žádosti vyžaduje. Jedním z těchto závazků byla také formulace a uplatňování tzv. **standardů kvality sociálních služeb**. Tato pravidla, která si musí stanovit každý poskytovatel sociálních služeb, v praxi zaručují stanovenou úroveň služeb dle Zákona o sociálních službách. Pravidelnou kontrolu kvality služeb budou provádět tzv. **inspektoři kvality**. Standardy kvality upravují všechny oblasti, které se k péči poskytované uživatelům

vztahují. Jde mimo jiné o písemné stanovení postupů při přijetí uživatele, při podávání stížností uživatelů, řešení ochrany práv uživatelů apod.

Velmi významným aspektem splnění registrace sociálních služeb je také fakt, že bez jejího úspěšného dokončení by Charita Ostrava nemohla žádat o dotační podporu z rozpočtů Statutárního města Ostravy, MPSV, Ministerstva zdravotnictví atd. Právě tyto finanční prostředky jsou významnou příjmovou položkou našeho rozpočtu a poskytování našich služeb by bylo s jejich absencí nemyslitelné.

Věříme, že završení administrativního procesu registrace našich služeb nemá pouze význam splnění povinnosti, ale zejména je společenským příslibem a závazkem, kterými jsou kvalitní služby. Jen tím se může naplnit smysl existence Charity Ostrava – tedy pomoc lidem v nouzi.

vedení Charity Ostrava

Galerie G vznikla ve středisku Gabriel

Z iniciativy seniorů, kteří se scházejí ve svém charitním komunitním centru pro seniory Gabriel, vznikla v rámci letos na jaře otevřeného G-centra v Ostravě-Zábřehu nová ostravská **galerie G**. Slavnostní otevření s vernisáží výstavy paní Hany Papežové-Kolářové s názvem POODRÍ ve fotografii proběhlo 20. 11. 2007. Nevšední událost přilákala do střediska Gabriel kromě mnoha návštěvníků také představitele Městského obvodu Ostrava-Jih, pana starostu Bc. Karla Sibinského, vedoucí odboru sociální péče paní Bc. Lenku Podolinskou a pana senátora Mgr. Otakara Veřovského. Nechyběli ani představitelé ostravské koordinační rady seniorů a osob zdravotně postižených Ing. Lubomír Pásek a MUDr. Blanka Malá.

Patrony galerie G se společně stali senátor Mgr. Otakar Veřovský, ředitel Výtvarného centra Chagall PhDr. Petr Pavlíňák a ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. V kulturním programu vystoupila swingující trojice hudebníků, kteří naplnili melodiemi celé středisko Gabriel s prostorným vestibulem spojující přízemí obchodního centra a „neziskové“ 1. patro. Tam provozuje Charita Ostrava pestrou škálu aktivit pro seniory a občanské sdružení Anima zde má jídelnu Klub Kafe Ostrava, kde probíhají pracovní terapie lidí s psychickým onemocněním.

„Příležitost k uměleckému projevu zde budou mít kromě aktivních seniorů samozřejmě všichni

umělci“, přiblížila směřování galerie G její hlavní iniciátorka paní Hana Papežová. Věříme, že nová galerie G se stane kulturním centrem pro veřejnost a bude svým způsobem symbolizovat aktivní prožívání seniorského věku.

Kromě agilního dámského klubu Živá voda, kde se pravidelně ve čtvrtky od 10 hod. schází 20 až 30 dam, nabízí Charitní středisko Gabriel také Denní centrum pro seniory a osoby zdravotně postižené, pestrý program přednášek, besed, počítačových kurzů, tvořivých dílen, nechybí šachové a karetní setkávání nebo i pravidelně organizované výlety do přírody. Srdečně vás zveme na prohlídku výstavy, která potrvá do 31. 1. 2008.

Ing. Dalibor Kraut, útvary pro vztahy s veřejností

Čas dárků

Jeden můj známý je v čase Vánoc vždy rozpačitý. Říká: „U nás doma nebylo zvykem dávat a dostávat dárky. Co jsme potřebovali, to nám koupili, tak jaképak zbytečnosti.“ Dárek může být užitečný, ale má něco navíc. Přemýšlení, čím udělám obdarovanému radost, vybírání, čas tajemného uschování, předání a pozorování, jaká je na dárek reakce. I přijímání je umění. Každý neumí projevit upřímnou radost, poděkovat. Uvědomit si, že dárek říká – mám tě rád, myslím na tebe, chci tě potěšit. Hezkým dárkem je maličkost věnovaná jen tak, mimo výročí. Jako připomínka – čas s tebou – je pro mne svátek.

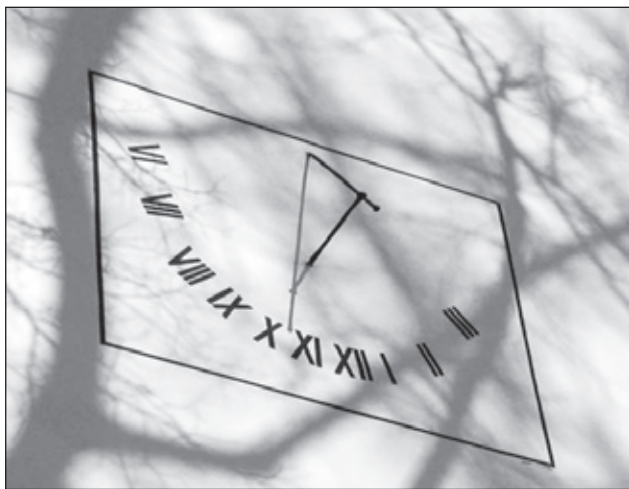
Zvláštním dárkem je čas. Nabývá na ceně, jak ho údajně máme stále méně. Kde se však ztratil čas, který bylo třeba na praní, zatápění, uklízení? Kde čas pracovních sobot? Čas našich dědů a pradědů, kteří chodili do práce kilometry pěšky? Jak to, že nám ty přístroje usnadňující práci nepřidaly čas navíc?

Zkusme si svůj čas uvědomit. Možná by nebylo špatné udělat si „časový snímek dne“. Kolik času věnujeme televizním programům? Počítačovým hrám? Internetu? Máme v práci, doma pomocníky? Nebo chceme vše

zvládnout sami (nikdo jiný to tak neumí)? Jak rychle uběhne čas, který chtějí s námi strávit děti. Brzy ho budou chtít prožívat s někým jiným – nebudeme litovat, že zas ony nemají čas pro nás?

Nemáme čas? Zkusme si představit opačnou situaci: máme spoustu času. Chvilí nás bude bavit mít ho jen pro sebe. Ale pak se budeme chtít o něj s někým podělit – popovídat si, pohrát s dětmi, společně pracovat – a nikdo o náš čas nebude mít zájem. Naučme se brát svůj čas jako vzácný dar, ze kterého můžeme kousek darovat jiným. Je přece krásné, jestliže někdo o náš dar – náš čas – stojí!

Mgr. Luisa Benedíková

Souznění duší

Jednoho dne přišla k nám do Charitního domu sv. Veroniky v Paskově studentka (říkejme jí třeba Katka) s nabídkou dobrovolnické služby. Po vzájemné domluvě začala navštěvovat paní Alenku, která měla jen jednu příbuznou. Byla to navíc vzdálená příbuzná a navštěvovala ji jen zřídkka. Paní Alenka byla velice málomluvná, zatrpklá, odmítala jídlo, léky a nechtěla se zapojovat do žádných akcí, které jsme pro naše klienty připravovali. Po několika prvních návštěvách mladé Katky to vypadalo, že ji také nepřijme.

Ale došlo ke zvratu. Jednou se spolu vydaly na procházku obcí, navštívily obchody a také cukrárnu. Od té doby paní Alenka nedala na Katku dopustit. Ve všem ji poslechla a na její návštěvy se velice těšila. Také se změnilo její chování k nám. Už si s námi

povídala, vzpomínala na mládí a také se dokázala bavit o své nemoci.

Náhle se ale stalo, že Katka dlouhodobě a vážně onemocněla. Snažili jsme se paní Alence Katku nahradit, ale ona nechtěla. Katka vymyslela úžasnou věc, začala psát paní Alence dopisy, které jsme jí předčítali, protože špatně viděla. Opět se měla na co těšit a také si chtěla s námi o Katce povídat, s naší pomocí odpovídat na dopisy. Jednou se nám přiznala, že se za Katku modlí, aby se brzy uzdravila. Takto byly tyto dvě spřátelené duše spolu spojeny až do konce života paní Alenky.

Náš kolektiv je dodnes Katce velice vděčný za úžasný přístup k paní Alence, ale i k nám. Spolupráce s ní byla pro nás povzbuzením a také potvrzením toho, že dobrovolnická služba, když je vykonává v tom správném duchu, je nepostradatelná.

Eliška Lantová

Dámský klub šije pro UNICEF

UNICEF (Dětský fond OSN) je hlavní světovou organizací, která se zabývá ochranou a zlepšováním životních podmínek dětí a podporou jejich všestranného rozvoje. Pracuje s místními komunitami i vládami ve 157 zemích světa včetně ČR. Projekt Panenka každý rok díky získaným prostředkům z prodeje vyrobených panenek zachrání život až 3 milionům dětí. Částka 600 Kč, za kterou je možné panenku koupit, je stanovena podle nákladů potřebných na očkování jednoho dítěte v rozvojových zemích proti 6 smrtelným dětským chorobám. Panenka je symbolem skutečného dítěte.

Právě k tomuto projektu se připojil Dámský klub Živá voda, který se jednou týdně pod vedením JUDr. Evy Teicherové schází v Charitním středisku Gabriel v Ostravě-Zábřehu. Zatím z jejich dílny putovalo do prodejen UNICEFU celkem 10 krásných stvoření, které pokud najdou svého majitele, pomůžou dětem v chudších částech světa. Za tuto činnost naše aktivní seniorky zasluhují velké díky, které se připojuje k poděkování zasláné z české pobočky UNICEFU:

*Vážený dámský klube,
velice Vám děkujeme za panenky, které jste pro nás vytvořily – jsou opravdu nádherné! Máme velikou radost, že si projekt Panenka našel své příznivce a že mezi námi existuje tolik lidí, kteří ušitím panenky (nebo její „adopci“) pomáhají znevýhodněným dětem ve světě.*

A jak uvádějí statistiky UNICEF, takových dětí je opravdu hodně: vždyť jen v průběhu prvních pěti let života jich každý rok zemře téměř 11 milionů – na podvýživu, nedostatek pitné

vody, na nemoci, proti kterým existuje očkování nebo lék...

Vaše krásné panenky, které jste pro nás vyrobily, pomohou dožít se dospělosti mnoha dětem! Z částky, kterou získáme „adopci“ Vašich panenek, budou zajištěny vakcíny, injekční stříkačky a další náležitosti, které děti ochrání před smrtí z důvodu některé ze šesti smrtelných dětských nemocí – dětské obrny, tuberkulózy, tetanu, spalniček, záškrtu a černého kašle.

Ještě jednou Vám děkujeme za Vaši pomoc!

*Se srdečným pozdravem Iva Götzová, UNICEF
„Adoptuj panenku a zachráníš dítě“*

(více na www.unicef.cz)

Příběh praxe Charitní ošetřovatelské a pečovatelské služby

V naší péči jsou uživatelé služeb, kteří jako doplňkovou službu využívají nabídky služeb AUTO-TAXI k návštěvě lékaře, eventuálně jiného ošetření či převazů. Jako doprovod byla vybrána naše kolegyně. Neznalá terénu přesvědčovala uživatele služeb a nepřímo i řidiče, aby změnil trasu, že cesta bude kratší a tím pádem i levnější. Klient

jí odpověděl: „Paní, já tady bydlím již 30 let, a tak přesně vím, kam máme jet.“ Doprovázející s úsměvem dodala: „Tak nevím, kdo koho vlastně doprovází.“ Jakmile docestovali do předem určeného cíle na území nemocnice, doprovod již plně vzal do svých rukou další vývoj událostí. Vrátili se šťastně domů a oba dva se tomu ještě dlouho smáli.

Dobrovolník z Německa pomáhá v Charitě Ostrava

Díky spolupráci s organizacemi *Živá paměť* (www.zivapamet.cz) a *Servitus* (www.servitus.cz) v Charitě Ostrava od poloviny září 2007 působí dobrovolník Franz Woellert z německého Cottbusu. V současné době dvacetiletý Franz se rozhodl v rámci náhradní vojenské služby nasbírat zkušenosti v oblasti sociální práce v některé ze zemí bývalého východního bloku. Právě Ostrava se stala jeho přechodným domovem pro následující rok. „V Charitě Ostrava pracuji v azylovém domě pro lidi bez přístřeší a pomáhám také při správě budovy Hospice sv. Lukáše. Druhá část mé služby je pro obecně prospěšnou společnost *Živá paměť*, která se zabývá problematikou pomoci a poradenství obětem nacistického režimu druhé světové války. Navštěvuji domácnosti těchto dnes již seniorů, kterým v rámci jazykových možností pomáhám například s chodem domácnosti,

nakupováním, doprovázením k lékaři atd.,” přibližuje svůj pracovní program Franz. Samozřejmě se také učí česky, aby překročil jazykovou bariéru a mohl být co nejvíce užitečný.

Ostravu Franz hodnotí jako město mnoha tváří, kde lze potkat rasismus, kriminalitu a chudobu, ale na druhé straně vnímání města a České republiky vůbec je u něj determinováno setkáním s konkrétními lidmi: „*Cítím se tady šťastný a jsem vděčný za všechny podněty. Rád bych se v budoucnu věnoval studiu psychologie nebo filozofie a zkušenosti, které tady získávám, jsou pro mě velice cenné.*” zhodnotil svůj dosavadní pobyt Franz. Pro Charitu Ostrava je Franzův pobyt a jeho pomoc v charitních zařízeních novou a obohacující pozitivní zkušeností. Jsme rádi, že je mezi námi...

Ing. Dalibor Kraut

Útvar pro vztahy s veřejností

Touha pomoci

Ačkoli CHD sv. Veroniky v Paskově již splynul s novým Hospicem sv. Lukáše v Ostravě, příběh zůstává zajímavým a plány platné.

Je sobota 4. listopadu. Eliška, Iveta, René, Petr a Luisa jako doprovod se vydali do Charitního domu sv. Veroniky v Paskově. Chtějí pomoci s podzimmím úklidem. Tito lidé mají zvláštní označení – osoba s mentálním postižením. Většinou někdo pečuje o ně. Jak se budou cítit uprostřed těžce nemocných lidí? Jak s nimi budou komunikovat?

Podářilo se. Pomohli a navíc se ukázalo, že je teší být někomu prospěšný. V neděli jsme se sešli

v klubu. Všichni nadšení a plní zážitků – jak je někdo oslovil, chtěl po nich něco podat, jak muse-li dávat pozor, aby otevřeným oknem netáhlo na ležící. Drobnosti. Vznikl také plán: vypravíme se do Paskova znovu o Vánocích, přineseme dárečky, zazpíváme. Jsme rozhodnutí, že budeme chodit pomáhat také do Hospice sv. Lukáše.

Touha pomoci, být užitečný je asi v základní citové výbavě člověka, bez ohledu na postižení. K jejímu projevení však musíme dát příležitost. Pracovnícům z Paskova děkujeme za tu sladkou odměnu, která nemusela být. Sladký byl pocit dobře vykonané práce a vřelého přijetí.

Mgr. Luisa Benedíková

Děkujeme za podporu

Rádi bychom vřele poděkovali donátorům, kteří se rozhodli v nedávno uplynulé době podpořit naše aktivity:

- společnost **DEMONTA T, s. r. o.** podpořila nákup zásobníku teplé vody pro domov pokojného stáří – Charitní dům sv. Václava a zároveň poskytla prostředky na nákup pomůcek do Rodičovského centra Klubíčko
- **Nadace ČEZ** přispěla částkou 200 tis. Kč na pořízení gastro vybavení pro kuchyň v Hospici sv. Lukáše

Mnozí čtenáři viděli v TV nebo četli v denním tisku o Hospici sv. Lukáše. V dnešním rozhovoru jsem oslovil vedoucí technicko investičního útvaru paní Eriku Domašíkovou, která měla za Charitu Ostrava po strážce investiční a technické jeho výstavbu na starosti.

Eriko, můžeš říci čtenářům čtvrtletníku několik slov o sobě?

Narodila jsem se v Brně. V r. 1955 jsme se přestěhovali do Boskovic, kde otec stavěl nemocnici a po dokončení stavby jsme se přestěhovali v r. 1957 do Ostravy. Bydleli jsme poblíž kostela sv. Josefa – Don Bosko, tam jsme s rodiči chodili na bohoslužby a také do chrámového sboru a později do sboru mladých, kterému se dříve říkalo „rytmika“. Po uzavření kostela v r. 1973 jsem chodila do dnešní katedrály. ZDŠ jsem navštěvovala nejdříve na Gajdošově ul. a později

jsem přešla na ZDŠ u zimního stadionu Josefa Kotase, protože jsem dělala krasobruslení a tam jsem to měla blíže. Mám ještě sestru Janu, která je o necelý rok mladší. Do ZDŠ jsme chodily spolu, ale pak jsme šly každá na jinou střední školu. Já jsem ji dokončila v Opavě. Po ukončení školy jsem nastoupila do Vitkovických staveb, a tam jsem pracovala až do rozpadu firmy r. 1991. Máme dva syny, Michala a Adama, kteří s námi chodili již do kostela v Zábřehu, kde jsme získali byt. V této farnosti jsme 27 let. Pracovala jsem také v pojišťovnictví, makléřské společnosti a nyní pracuji v Charitě Ostrava. Ve volném čase pracuji také v různých aktivitách farnosti, jsem

v její ekonomické radě. Kluci ministrovali a občas dosud ministrují, manžel Milan se rovněž podílel na různých církevních aktivitách, zejména ve stavebním oboru.

Jak ses dostala do Charity Ostrava?

Jako nezaměstnaná jsem dostala na starost opravu farního kostela v Zábřehu. V té době tam bylo inzerováno místo v Charitě Ostrava, poprvé nebylo potřebné zdravotnické vzdělání. Po rozhovoru u pana ředitele jsem se účastnila výběrového řízení a byla ze tří zájemců vybrána pro péči o vyplnění volného času osamocených lidí přivážených do Domovinky. Když se však zjistilo, že jsem stavařka, byla jsem přeřazena na technicko-investiční útvar. V té době se totiž prováděla rekonstrukce objektu pro přechodný pobyt starších lidí na Zelené ulici. Po skončení rekonstrukce jsem začala připravovat výběrové řízení na stavbu Hospice sv. Lukáše, měla jsem na starosti i jeho výstavbu, a v současné době se připravuje rekonstrukce Azylového domu sv. Františka na Sirotečí ulici.

Mohla bys něco říci o výstavbě Hospice sv. Lukáše?

Otevření objektu se o rok zpozdlilo vlivem pro výstavbu nepříznivé zimy r. 2005, ale také tím, že v průběhu stavby došlo ke změnám, které měly vliv na termín zhotovení díla projektovaného architektem Ing. Pavlem Sedleckým. Tím se zpozdlilo i vybavení interiéru projektovaného firmou Intext Krnov. Zahájení činnosti hospice bylo 17. září 2007, ale již dříve se tam přestěhovaly Středisko sv. Veroniky z Paskova a Ošetřovatelská a pečovatelská služba z Ostravy-Přívozu. V hospici je kuchyně, která bude připravovat jídla pro jeho obyvatele a také pro rozvoz našim osamělým uživatelům do domácností. Vedoucí hospice je Bc. Věra Pražáková, kterou je možno zastihnout na adrese Ostrava-Výškovice, Charvátská 8, PSČ 700 30, tel. 599 508 505. U ní se také shromažďují žádosti o umístění, doplněné potřebným lékařským doporučením. Rozhodující slovo pro přijetí má určený tým lékařů, který posuzuje, zda zájemce o umístění splňuje podmínky hospicové péče.

Za rozhovor poděkoval: M. Machálek

Dobrá cesta - P.F. 2008

„Toto řekl Hospodin: Stoupněte si na začátky cest a dívejte se, ptejte se na staré stezky: Která cesta je dobrá? Po té chod'te a najdete odpočinek pro své duše.“ (Jer 6,16)

Cesta jako taková: Koncem roku se v Ostravě otevírá další úsek dálnice. U mého rodného Jablunkova se před mýma očima dějí také divy – tedy postupně se buduje obchvat. Ten nám hodně ulehčí. A zrovna i v blízkosti tohoto městečka se začíná rekonstrukce železniční dopravní cesty. Vše je pro mě fascinující. Jak se to vše projektuje a pak provádí. Je u toho jistě mnoho chytrých a vzdělaných lidí a pak oni mužní cestáři a jejich stroje. Když pak jedu po nově vybudované trase poprvé, jsem přece jen více zvědavý, a až dosáhnu cíle, pak je opět obdiv nebo i fascinace. Co bylo určujícím? Začátek, cíl, respektování krajiny, výpočty vycházející z neměnných fyzikálních, matematických a mnohých jiných zákonitostí...

Takto jsme svědky někdy i razantní změny panoramatu určité oblasti a na druhé straně lze říci, že ani ty nejrafinovanější či snad i nejbezohlednější úpravy terénu nemohou narušit či ignorovat zákonitosti, které

jsou dané – počínaje zemskou přitažlivostí. A také zjišťujeme, že je dobré se na zemskou přitažlivost a jiné přírodní danosti (jejich principy) nezlobit a spíše se jim nechat ovlivnit a inspirovat.

O cestě pak můžeme uvažovat ještě v přeneseném slova smyslu. Třeba letošní hodnocení cesty evropskou kvalifikací turnajem našich fotbalistů. Jeden novinář to vyjádřil třemi slovy: trápení, skandál, euforie. Anebo studium a vydařená počáteční praxe jako cesta k dobré kariéře.

A pak je tu ono známé vyjádření: **Cesta životem.**

Prorok nám radí „stoupnout si na začátek a dívat se“. Jít tedy k něčemu, co je na počátku, jít

k základu a zamyslet se? Asi ano. To stejné nám vždy připomíná i vánoční poselství. Nedostáváme do rukou komplikovanou zprávu. Narodil se Spasitel – jako dítě! Máš člověče na starosti život. Ty se postarej o Něj a On se postará o tebe. Po celý tvůj život ti Bůh bude vkládat ten svůj do tvých rukou a zároveň bude brát ten tvůj život do své náruče. Tajemství spásy. „A najdete odpočinek pro své duše.“ Dar Božího života má samozřejmě své požadavky. A to, že se nám Boží syn

rodí jako dítě, znamená, že jsou splnitelné. Nám se pak dostane mnohonásobně více. Přes veškerou komplikovanost oné „krajiny“, kterou vede cesta tvého života, je možné dospět k cíli. Můžeme jen doufat, že pak bude úměrně větší radost než ta, kterou má cestář, když dokončí silnici, či fotbalista, který projde vítězně kvalifikací.

Tedy do dalšího roku našeho životního putování ještě slova proroka:

„Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ (Mich 6,8)

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ NAŠICH SPOLUPRACOVNÍKŮ V OBDOBÍ ŘÍJNA A PROSINCE ROKU 2007

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Ludmila Drápelová
Marie Fianová
Marcela Holková
Lukáš Holman

Viktor Jaroš
Alena Kovaříková
Ludmila Pěčonková
Iva Sabelová

Lenka Staňková
MUDr. Karla Vontrobová
Jana Vůjtková
Bohuslava Žišková

Všem čtenářům našeho charitního Čtvrtletníku přejeme příjemné prožití svátečního období Vánoc, které, věříme, přinese pro mnoho z Vás zasloužené a potřebné zklidnění, načerpání energie a ohlédnutí za uplynulým obdobím. Děkujeme Vám za přízeň, kterou jste našemu periodiku věnovali.

Do nového roku 2008, se všemi jeho výzvami, zkušenostmi, radostmi i méně příjemnými záležitostmi Vám přejeme, aby se Vám dařilo každý jeho impuls zařadit s vděčností do své cesty zázrakem života.

S přáním všeho dobrého

redakce

NABÍDKA PRACOVNÍHO UPLATNĚNÍ V CHARITĚ OSTRAVA

Na doplnění týmu hledáme pro terénní Mobilní hospicovou jednotku hledáme **zdravotní sestry**. Více na www.ostrava.caritas.cz v sekci nabídka práce.

Dofinancování stavby Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárčcovskou SMS. Stačí napsat zprávu ve tvaru: **DMS HOSPICLUKAS** a poslat na číslo **87777** Cena DMS je 30 Kč. Číslo sbírkového konta na dofinancování stavby je: **50502770100** (KB Ostrava).

Děkujeme... Charita Ostrava

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

KARMEITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ
KOSTELNÍ VYDRŮL

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava,
Kořenského 17, 703 00 Ostrava-Vitkovice,
pro vlastní potřebu nákladem 1000 ks,
nepropadlé. Registrace: MK ČR E14375

Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek,
P. František Kufa, Mgr. Marie Monsportová,
Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut
tel.: 596 787 691 e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz,
www.ostrava.caritas.cz

